

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2692/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Рајачић, адвокат из ..., против тужених „ЖЖ“ АД из ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и „ЗЗ“ АД из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1050/19 од 19.04.2019. године, исправљене решењем тога суда Гж1 1050/19 од 30.08.2019. године, у седници већа одржаној 16.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији првотуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1050/19 од 19.04.2019. године, исправљене решењем тога суда Гж1 1050/19 од 30.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1050/19 од 19.04.2019. године, исправљене решењем тога суда Гж1 1050/19 од 30.08.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 бр. 1050/19 од 19.04.2019. године, са решењем о исправци од 30.08.2019. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П1 173/17 од 10.01.2019. године, са решењем о исправци од 19.02.2019. године, којом су тужени обавезани да тужиоцима солидарно накнаде трошкове за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.04.2014. до 31.08.2015. године, у утврђеним износима, са затезном каматом од 04.05.2018. године па до исплате, и износе обрачунате затезне камате, као и да им солидарно накнаде трошкове спора у износу од 684.985,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Друготужени је обавезан да тужиоцима за период од 01.09.2015. до 31.12.2016. исплати накнаду за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора у утврђеним износима са затезном каматом од 04.05.2018. па до исплате и износе обрачунате затезне камате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка

и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужилаца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да нема потребе за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 11.05.2017. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора у односу на сваког тужиоца (првотужиоца – 99.374,36 динара, друготужиоца – 100.916,97 динара, трећетужиоца – 112.467,22 динара, четвртотужиоца – 95.573,13 динара, петотужиоца – 108.063,62 динара, шестотужиоца – 100.642,60 динара и седмотужиоца – 112.737,66 динара) не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић